

SAMMENDRAG AF RAPPORT OM SAMMENLIGNING AF KONKURRENCEEVNE I DANMARK, TYSKLAND OG FRANKRIG INDENFOR MÆLKEPRODUKTION

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Rapporten er udarbejdet i projekt "Træf rentable beslutninger på baggrund af nye analyser af landbrugets internationale konkurrenceevne", der er finansieret af Promilleafgiftsfonden for landbrug, marts 2018.

Der er udarbejdet en regnskabsmæssig analyse, som sammenligner mælkeproduktion i Tyskland, Frankrig og Danmark med henblik på at undersøge landmændenes konkurrenceevne i de tre lande.

Fokus har været en regnskabsanalyse, der er udført på baggrund af litteraturstudie, studieture, interviews samt redegørelser og undersøgelser indenfor dyrevelfærd, miljø, skat og energiproduktion. Alt dette for i en regnskabsanalyse at vise, hvilke parametre der har økonomisk betydning og således kan forklare en del af landenes internationale konkurrenceevne inden for mælkeproduktion.

Tyskland er EU's største mælkeproducent efterfulgt af Frankrig. Danmark ligger på en 9. plads med en produktion på 5,3 mio. tons, hvorimod Tyskland producerer 32 mio. tons og Frankrig har en produktion på 24,5 mio. tons.

Strukturudviklingen i de tre lande ligner til forveksling hinanden. Der er færre bedrifter, men til gengæld bliver de tilbageværende bedrifter større både med hensyn til antal køer og antal dyrkede hektar. I modsætning til Frankrig er det samlede antal malkekøer ikke faldet i hverken Tyskland eller Danmark. Tværtimod er der en lille stigning i bl.a. Danmark.

Udfordringen hos de europæiske mælkeproducenter består bl.a. i, at mange af ejerne er ved at være op i årene, over 60 år, og der står ikke en ny generation af landmænd parat til at overtage bedrifterne.

Formål

Selve analysen er udarbejdet for at give den danske mælkeproducent et bedre beslutningsgrundlag, når han skal tage stilling til, om det er rentabelt at etablere, opretholde eller udvide mælkeproduktionen.

Metode

Data til regnskabsanalysen er DG-AGRI's Farmers Accountancy Data Network (FADN), som er en del af EU-kommissionen. Det er en database med 80.000 regnskaber i EU, som er opstillet på sammenligneligt niveau. Til analysen er der alene valgt at bruge gennemsnitlige tal fra mælkeproducenterne.

Det geografiske fokus i denne analyse er på produktionsforholdene i Tyskland og Frankrig. Det har ikke været muligt at opdele analysen i enkelte delstater i Tyskland eller regioner i Frankrig.

I det følgende vil konklusionerne fra rapporten kort beskrives indenfor områderne:

- Regnskabsanalyse
- Skatteforhold
- Dyrevelfærd, miljø i henholdsvis stald og mark

Sammendraget er meget kortfattet, og som nævnt anbefales det at læse rapporten for uddybning.

Regnskabsanalysen

Regnskabsundersøgelsen for de tre lande, henholdsvis Tyskland, Frankrig og Danmark, viser stor variation i den måde, der produceres mælk på i de tre lande. De danske mælkeproducenter har en højere omsætning pr. dyreenhed end Tyskland og Frankrig, men når der ses på de omkostninger, der medgår til at producere mælk, er den store mælkeproduktion bekostelig.

Når det er valgt at benytte opgørelsen pr. dyreenhed (DE), skyldes det, at bedrifternes størrelse er meget forskellig, og for at få en fællesnævner er dyreenheder valgt. Antallet af dyreenheder er inden for de seneste 5 år (2012-2016) næsten uændret i de tre lande.

De danske bedrifter har ca. dobbelt så meget dyrket jord som Tyskland og Frankrig. Da regnskabsopgørelsen ikke tager højde for den store variation, der er i Tyskland og Frankrig, hvor der er mange store, men også mange små bedrifter med et lille jordtilliggende, vil der komme en variation i bedriftsstørrelserne.

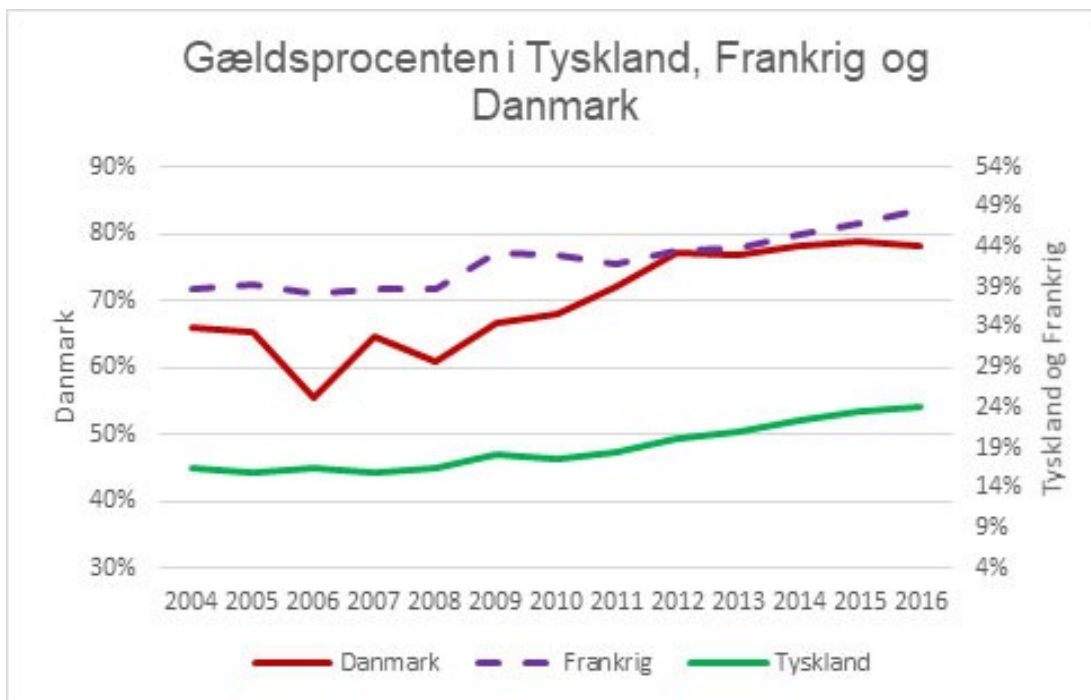
Det afspejler sig i, at de tyske og franske bedrifters salg af markafgrøder kun udgør 10 pct. af den samlede omsætning, mens de danske mælkeproducenter har et salg fra marken på 20 pct. af den samlede omsætning.

Foderomkostningerne er væsentligt højere i Danmark end i to andre lande. I 2016 var foderomkostningerne på 1200 euro/DE i modsætning til Tyskland og Frankrig, der lå på 400

euro/DE.

En anden omkostning med stor variation er renteomkostningen. De tyske og franske landmænds renteomkostninger udgør 2,5 pct. af omsætningen, mens de danske har en rentebetaling, der svarer til 10 pct. af omsætningen. Forpagtning og leasingudgifter opgjort pr. dyreenhed er næsten ens i de tre lande på omkring 115-120 euro/DE, hvor Tyskland har den største omkostning i 2016, primært pga. tilforpagtede arealer.

Kapitalbindingen i bygninger og jord er stor i Danmark, hvilket kan ses i bl.a. gældsprocenten (aktiver i forhold til passiver). Opgørelsen for 2016 viser, at gældsprocenten i Frankrig er næsten 50 pct. De tyske mælkebedrifter er på det halve med 24 pct., mens Danmark topper med en gældsprocent på 78 pct.

Samlet set betyder det, at de høje foder- og renteomkostninger reducerer overskuddet betydeligt for de danske mælkeproducenter. I 2016 udgjorde de samlede omkostninger for Tyskland og Frankrig 1.300-1.400 euro/DE, mens det i Danmark var på 2.200 euro/DE svarende til en meromkostning på 40 pct.

Opgørelsen af overskuddet for de seneste 12 år viser, at der ikke er et år, hvor de tyske og franske landmænd har haft underskud, hvilket er tilfældet for danske mælkeproducenter.

De tyske mælkeproducenter har i gennemsnit haft et overskud på 39.000 euro med franskmændene lige i hælene med et overskud på 33.000 euro. De danske producenter ligger på sidstepladsen med en overskud på kun 14.000 euro i perioden.

Biogasproduktion i Frankrig

Der er næsten 600 biogasanlæg i Frankrig på nuværende tidspunkt. Udviklingen har været stor inden for de sidste fem år. Tilbage i 2012 var der blot 350 anlæg. De nyetablerede anlæg er begyndt at opgradere biogas til bionaturgas, der tilføres det regionale gasnet. Tidligere var det kun muligt at producere strøm, mens den varmeproduktion, der kom fra gasmotorerne, ikke kunne anvendes. Ved opgradering af gassen er det muligt at få en meget større energiudnyttelse, da gassen kan anvendes mange flere steder. Forventningerne til udbygningen af biogassektoren er store. Der tilskyndes både nationalt og regionalt til at udvide biogasproduktionen, da man ønsker, at den tunge trafik skal køre på bionaturgas.

Skatteforhold (2017)

Kort sammenligning af de væsentligste forskelle for landbrugene i de 3 lande.

Personligt ejede virksomheder

I Frankrig beskattes familien sammen, og fradragene er således afhængige af antal mennesker i familien. Skatteprocenten varierer mellem 0-45 pct. Hvis indkomsten er over 1,8 mio. kr., pålægges en ekstraskat på 3 eller 4 pct. Herudover betales der en social skat. Personer, som har en nettoformue på over 5,6 mio. kr., er desuden underlagt en progressiv formueskat.

For de mindre landbrug er der fra 2016 indført en speciel skatteordning, hvor indkomster under 611 t. kr. (i 2017 er satsen for visse landbrugsvirksomheder blev hævet til knap 2,4 mio. kr.) kun beskattes af omsætningen, som beregnes som et gennemsnit for året og de to seneste års omsætning. Der gives et standardfradrag på 87 pct. af omsætningen, således at landmanden reelt kun behøver at holde styr på sin omsætning og ikke sine udgifter.

Større landbrug er stadig underlagt den almindelige ordning, hvor indtægter fratrasket udgifter udgør landbrugets skattepligtige resultat. Landbruget skal dog opgøre indkomsten efter "the cash-basis method of accounting", hvilket betyder, at indtægter og udgifter først har betydning for indkomstopgørelsen, når pengene rent faktisk er betalt. Der er desuden en lavere beskatning på gevinst fra salg af bestemte landbrugsaktiver.

Landbrug vil i Frankrig under visse betingelser være stort set fritaget for boafgift, og hvis betingelserne for fritagelse ikke er opfyldt, vil der maksimalt skulle svares 45 pct. i boafgift til børn. Afgiftssatsen er progressiv. I Danmark er der netop indført nye regler, hvor bo- og gaveafgiften under visse betingelser kan nedsættes til 7 pct. i 2018 (faldende til 5 pct. i 2020). Såfremt betingelserne ikke er opfyldt, vil bo- og gaveafgiften være på 15 pct. til børn.

Landbrug er i de fleste tilfælde fritaget for ejendomsskat i Frankrig. I Danmark betales en ejendomsskat for landbrugsjord, men den er dog lavere end for andre typer af ejendomme.

Selskaber

Selskabsskatten i Frankrig er på maksimalt 33,3 pct. Selskabsskatten i Danmark er på 22 pct. Ejendomsavance beskattes både i Frankrig og Danmark som selskabsindkomst.

Moms

Momssatsen i Frankrig er som udgangspunkt på 20 pct., men for visse landbrugsprodukter og fødevarer findes der en nedsat sats på 5,5 pct. Satsen på 5,5 pct. gælder som udgangspunkt for basisfødevarer.

Landbrugsvirksomheder kan omfattes af den simplificerede fælles standardsatsordning for landbrug. Ved anvendelse af denne ordning kan landmanden tillægge enten 5,59 eller 4,43 pct. afhængig af driften, ved salg af sine landbrugsprodukter i stedet for den normale sats. Til gengæld gives der så ikke fradrag for købsmoms. Momssatsen i Danmark er uanset varen 25 pct. Der er ingen specielle regler for landbrug.

Bemærkning

Landbrug i Frankrig har mange specialregler i forhold til øvrige virksomheder. Generelt har Frankrig et rigtig godt iværksætttermiljø, hvor man fratager de mindste virksomheder alt administrationsbesvær og kun beskatter efter omsætning, hvortil der gives et standardfradrag. Det kan således synes, at Frankrig har muliggjort et bedre miljø for mindre landbrug og øvrige virksomheder, således at de kan koncentrere sig mere om virksomheden end om administration. Modsat er der selvfølgelig også den ulempe, at der som udgangspunkt altid vil være skattepligtig indkomst fra de mindre landbrug. Der er således ikke som i Danmark mulighed for at opføre et reelt underskud. I Danmark er der dog en tendens til, at hvis de mindre landbrug har givet underskud over en årrække og ikke har udsigt til at give overskud, så vil landbruget blive bedømt som et skatteretligt hobbylandbrug, hvor underskud ikke er erhvervsmæssigt.

Overdragelse af landbrug vil i Frankrig, såfremt visse betingelser er opfyldt, have en væsentlig reduceret boafgift. I Danmark har vi i 2020, såfremt visse betingelser er opfyldt, en bo- og gaveafgift ved overdragelse af landbrug på 5 pct.

At landmænd i Frankrig kan tilvælge en fællesstandardsatsordning for moms må betragtes som en fordel, især rent administrationsmæssigt sammenholdt med specialreglerne for regnskabsførelse for de mindre landbrug. Der er således reelt ingen grund til, at landmanden skal koncentrere sig om andet end indtægterne.

Den nævnte fællesstandardsatsordning giver franske producenter mulighed for at tilvælge

ordningen, hvor de i stedet for den normale momssats kan vælge at tillægge 5,93 pct. til deres produkter. Denne sats kan landmanden beholde, men der gives så heller ikke fradrag for købsmomsen.

Se [rapporten](#), sammenligning af [miljøreglerne](#) i Frankrig og Danmark og sammenligningen af skattereglerne i [Frankrig](#) og [Tyskland](#)
